

सा(शा)लिय पु० सा(शा)लायां भवः टक् । कपुरिकायास् अमरः
 सालीक्य न० समानोलोकोऽस्य तस्य भावः प्रज्ञ । सायुज्य
 शब्दोक्ते पञ्चविधसंज्ञामध्ये एकलोकसङ्गवासरूपे सुक्तेभेदे ।
 सा शा ल्य पु० व० व० सौमदेशे । तेषां राजा अयम् । तद्दे-
 शादिपे नृपभेदे स च श्रीकृष्णेन हतः भा० व० १४ अ०
 दृश्यम् । [हेमच० ।

सा शा ल्यहन् पु० सालं नृपं हनवान् हन-क्रिप् । विष्णौ
 सावधान त्रि० सह अवधानेन । १ सचेतने सतर्के २ मनोभि-
 निवेशयुक्ते च ।

सावन न० सवनं यागार्हं ज्ञानं सोमनिष्पीडनं वा तद्धेतुम् ।
 “कहोरात्रेण चैकेन सावनो दिवसः स्मृतः” ब्रह्मसिद्धान्तोक्ते १
 कहोरात्रात्मके दिवसे, सवनत्यस्य कहोरात्र-
 साध्यत्वादङ्गत्तत्सम्बन्धित्वम् । तन्निर्वाहिवसात्मके २ सास-
 भेदे च पु० “चान्द्रः शुक्लादिदर्शानः सावनस्त्रिंशता
 दिनैः” विष्णु पु० “सावने च तथा सासि त्रिंशत्सूर्योदयाः
 स्मृताः” अ० त० । “सूतकादिपरिच्छेदो दिनसासावद-
 पस्तथा । अध्ययनप्रभुक्तिश्च सावनेन प्रकीर्तिताः”
 इति सूर्यसिद्धान्तः । सावनमासकृत्यानि च विशेषतः
 कानिचित् स० त० पितामहेनोक्तानि “विवाहादौ स्मृतः
 सौरो यज्ञादौ सावनो मतः” “आदिपदेन सप्तम्यति-
 रुद्धिप्रायश्चित्तायुर्दायाशौचमार्धानपुंसवनसीमन्तोद्ययन-
 नासकरणाक्षप्राशननिष्क्रमणचूडादिपूजणम्” अ० त०
 रघु० । सप्त सावनेन सावनेनैव सर्वत्र गणना “सतागस्तु-
 पाद्यान्त्यश्च सावनेन लोकश्च यत् खादप्रवहारकर्षं विष्णु पु०
 २४ प्रश्ने “सौरेण्यद्गस्तु सावनेन यदा भवति भार्गव ।।
 सावनेन च सावनेन दिनप्रदं प्रपूयते” । “सौरवर्षे
 दिनप्रदं प्राधिकसावनवर्षो भवतीति रघु० । दिनप्रदं कनिति
 प्रातिकम् सौरवर्षे सावनस्य ५।१५।११।२०।२४ दिवा-
 द्याधिक्यस्यैव सिद्धान्तोक्तेः । ४४ ज्ञान्ते ५ यजनाने
 हवकषे च पु० मेदि० ।

सा(शा)वर पु० स(श)वरं निर्वृत्तः अयम् । १ पापे २ अप-
 वादे च विदुः । ३ कोपे शब्द० ।

सावर्ण्य पु० सवर्णायां सवर्णपत्यां संज्ञायां भवः अयम् । सव-
 र्णागमजे कर्णाजे कष्टमे भवति प्रज्ञ । सावर्ण्यस्य “सा-
 वर्ण्यः सूर्यतन्मयो यो सतुः कथ्यतेऽप्यमः” “सूर्यान्तः
 सतासाद्य सावर्ण्यमविता सतुः” देवीमा० । “आयामंज्ञा
 सुतो योऽसौ द्वितीयः कथितो सतुः । पूर्वजस्य सवर्णोऽसौ
 सावर्ण्येन कथ्यते” देवीभाग० तस्मान्निर्दिष्टप्रकरणस्य

“विवस्वतश्च द्वौ भार्यौ विवस्वतसुते चभे । संज्ञा कथा
 च राजेन्द्र ! ये प्रागर्हिते तव । तृतीयां बडवासेको तादा
 संज्ञासुतास्तयः । यमोयमो आहो देवम् आयायाश्च सुतान्
 प्रदधु । सावर्ण्यस्तपती कन्या भार्या संवरणस्य वा ।
 अनैखरस्तृतीयोऽभूत् अश्विनौ बडवात्मजौ । कष्टमेऽन्तर
 आयाते सावर्ण्यमविता सतुः” भाग० ८।१२ अ० । कष्ट-
 भेदादविरोधः ।

सावित पु० सविता देवताऽस्य अयम् । १ विप्रे हेमच० ।
 २ ऋग्वेदे स्त्री डीप् । “सावित्रीमात्रसारीऽपीति”
 सतुः । सा च १ सत्यवतो भार्यायास् स्त्री ४ सवितृदेवताके
 चर्वादौ त्रि० । ५ यज्ञोपवीते न० शब्द० । सार्धे
 अयम् । ६ सूर्य पु० शब्द० । तस्येदम् अयम् । ७ महा-
 देवे दशसौ च पु० मेदि० । ८ गर्भे शब्द० । १० ब्रह्मपत्यां
 स्त्री ११ दुर्गायां च स्त्री मेदि० । तस्मान्निर्दिष्टः देवीपु०
 ४४ अ० “विदशैरर्चिता देवी वेदभागेषु पूजिता । साव-
 रुक्षरूपा तु सावित्री तेन सा स्मृता” बङ्गपु० । अन्या
 निरुक्तिः “सर्वलोकप्रसवनात् सविता स तु कीर्त्यते ।
 यतस्तद्देवता देवी सावित्रीत्युच्यते ततः । वेदप्रसवना-
 क्षापि सावित्री प्रोच्यते वृषैः” । ब्रह्मपत्नी च शतरूपा
 “ततः संजपतस्तस्य भित्ता देहमकल्पयत् । स्त्रीरूप-
 मर्द्धकरोदङ्गं पुरुषरूपवत् । शतरूपा च सा ख्याता
 सावित्री च निगद्यते । सरस्वत्यश्च गायत्री ब्रह्माणी च
 परन्तप !” अथर्वपु० ३२ अ० । गायत्रीशब्दे दशमृत् ।

सावित्रीव्रत न० सावित्रीपूजनसहिष्णु कर्त्तव्यं व्रतम् ।
 ज्येष्ठश्रावणचतुर्दश्यां सावित्रीपूजनार्थं व्रते तद्विधिष्वेषा
 “शिवाऽहोरा तथा प्रेता सावित्री च चतुर्दशी । कङ्क-
 तौव कर्त्तव्या कुङ्कामेव हि पारयन्” ति० त० छतवचनम्
 यमः “दत्त्वा जलाज्जलीन् रम्य कण्ठपत्रे चतुर्दशीम् ।
 धर्मराजं ससहिष्णु सर्वपापैः प्रमुच्यते” । विष्णुपुराणे
 उपवासचतुर्दश्यां महापातकनाशकः । पराधरः “मेमे
 वा व्रते वापि सावित्रीं तां विनिर्दिष्टे” । तां
 चतुर्दशीम् “ज्येष्ठे श्रावणचतुर्दश्यां सावित्रीं चैव नि यमः ।
 वटसूत्रे सोमपाशा न ता वैषम्यमायुः” । राजमार्ग-
 श्रद्धासहितानामयोः “ज्येष्ठे सावि पञ्चदश्यां सावि-
 त्रीव्रतमयम् । अथैषां च कुर्वन्ति श्रियः कदाचन-
 न्विताः” । व्रतमात्रे तु अतन्तवतीयाव्रतोक्तसावरन्ति
 उदपरिकल्पनाभ्यामात् तत्तत्कं सत्यपुराणे “गर्भिणी-
 श्रुतिका नक्तं कुसारी च रजस्रया । यदाऽशुभा तदाः